

[Helge Larsen.]

for, om vi endnu tydeligere kan tilkendegive i lovforslaget, at vi her i virkeligheden har at gøre med to former for filmproduktion: kortfilmen og den oplysende film og så den rent kunstnerisk skabende film, den, der på sin vis kan sidestilles med skuespil, opera og ballet. Her synes jeg altså der i lovforslaget er afgørende ændringer og ændringer absolut til det bedre.

Hvad de øvrige spørgsmål af principiel karakter i lovforslaget angår, skal jeg først sige et par bemærkninger om bevillingssystemet. Jeg indrømmer åbent, at jeg rent umiddelbart ikke har meget tilovers for et bevillingssystem, men jeg synes ikke, man kan gøre op med spørgsmålet så enkelt, som det forekom mig det blev gjort af de ærede ordførere for venstre og de konservative.

Jeg tror ikke, man her kan anlægge et rent næringsfrihedssynspunkt, fordi det er et spørgsmål, der er anderledes, end hvor det drejer sig om handel med ganske almindelige varer. Det er et område, hvor man ikke kan regne med der vil eksistere den fulde og frie konkurrence. Her kommer vi til at stå over for spørgsmålet om kapitalens indflydelse på biograferne. Man kunne jo tænke sig den situation — for nu at bruge et yndet udtryk, som jeg ellers ikke ynder så stærkt — at forlystelsesindustrien eller grene af den kan sætte sig på ganske bestemte biografer og derved i virkeligheden hindre udbuddet af den filmskunst, som bydes publikum. Jeg siger ikke dermed, at det alene af den grund vil være rigtigt at opretholde bevillingssystemet. Det forekommer mig i virkeligheden slet ikke så meget at være et principielt spørgsmål som et spørgsmål om, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt over for det, vi ønsker: at publikum skal have adgang til de bedst mulige film. Der er et spørgsmål, som det vil være meget interessant at få belyst under udvalgsarbejdet, nemlig hvilke erfaringer man har gjort i de lande, hvor bevillingssystemet ikke eksisterer, om man dér har erfaringer, som underbygger, at vi skulle afskaffe bevillingssystemet, eller om man eventuelt har erfaringer, der går i modsat retning.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz og for øvrigt også det ærede medlem frk. Helga

Pedersen var inde på spørgsmålet om filmfonden og nævnte den mulighed helt at ophæve den og føre alle beløbene ind over det almindelige finansbudget. Det er en tanke, som jeg meget gerne vil være med til at overveje i udvalget, men jeg vil også åbent erkende, at jeg ikke på forhånd er i stand til at se, hvilke konsekvenser det vil have.

Tilbage har jeg i og for sig kun to bemærkninger at gøre. Den ene drejer sig om spørgsmålet om forlystelsesafgiftsfritagelse som støtte til kunstnerisk værdifulde film. Det ærede medlem hr. Niels Matthiasen var inde på spørgsmålet, og jeg er ganske enig med det ærede medlem i de synspunkter, han fremførte: at også disse bestemmelser ville det være værdifuldt at få revideret, samtidig med at vi reviderer loven om biografer. Da lovforslaget jo ikke vil blive vedtaget i denne folketingsamling, men først i næste, vil der måske være mulighed for at kunne gøre det. Der ligger jo her et problem for den, der vil skabe en kunstnerisk værdifuld film; det kan være en økonomisk risiko. Vi har heldigvis i det sidste halve år set eksempler på, at kunstnerisk værdifulde film er blevet økonomiske succeser; man har desværre også eksempler på fra tidligere, at de ikke har været det.

Og så den sidste bemærkning, og den skal dreje sig om det spørgsmål, som den højtærede minister har ladet ligge i dette forslag til ændring i biografloven, nemlig spørgsmålet om filmcensuren. Jeg er af den opfattelse, at vi nu samtidig med de øvrige ændringer også må gennemføre en ændring sådan, at filmcensuren ophæves. Jeg finder den uværdig, jeg finder den urimelig på mange måder, og jeg synes, det er rimeligt, at biografejerne eller bevillingshaverne har ansvaret for de film, de viser. Jeg erkender, at der er et problem i forholdet til børnene, men jeg mener, som også det ærede medlem hr. Niels Matthiasen nævnte, at det har man klaret på en ganske udmærket måde f. eks. i fjernsynet ved at angive, at den pågældende film skønnes at være egnet eller uegnet for børn. En egentlig censurbestemmelse ønsker jeg ikke opretholdt, men en sådan pædagogisk vejledning tror jeg det vil være værdifuldt at have.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i udvalget.